

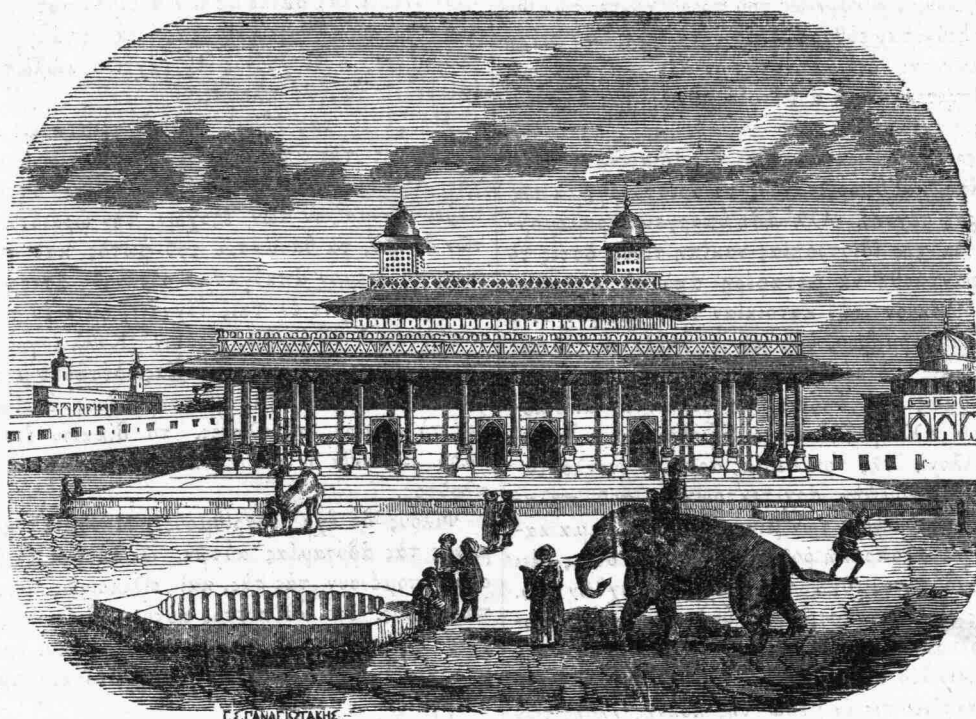
ἀνοίκειον εἰς αὐτὸν καὶ εἰς ἐκείνην, ἡ σύζυγος ἐπέμενε, καὶ εἰς τοιαύτην μετ' οὐ πολὺ κατάστασιν ἔφθασεν, ὥστε ἀπέθανε μαρανθεῖσα, εἰς τὸ ἔκθος τῆς νεότητος, διὰ μίαν τὸσον παράλογον καὶ ἀδύνατον ἀπαίτησιν.

Ἀπωλέσθησαν λοιπὸν διάφοροι μὲν, ἀλλ' ἀπωλέσθησαν δὴ καλλιπάρειοι νύμφαι, διὰ μίαν τὸσον ἄκριτον ἰδέαν, ἀδύνατον ἀπαίτησιν, καὶ διατί; διότι ἡ καρδιά των ἀφέθη ν' ἀρπασθῇ τὸσον ἰσχυρῶς ἀπὸ τὸ ἀλλόκοτον τοῦτο πάθος, ὥστε πᾶν ἄλλο χρέος, πᾶν ἄλλο καθήκον ἐλησμονήθη. Ἀλλοίμονον! εἰς πόσας καθεκᾶσθην συμφορὰς μᾶς ῥίπτει ἡ αὐτοφιλαυτία, ἡ ἐπιμονὴ εἰς τὸ νὰ γίνεταί ὅ,τι φανταζόμεθα, ὅ,τι ἐπιθυμοῦμεν, καὶ ὅμως δὲν

παραδειγματιζόμεθα! ἐπαναλαμβάνω πῶς τὸ ὥραιον δημιουργήμα τοῦ Θεοῦ ἀφίεται πολλάκις νὰ νικᾶται ἀπὸ τ' ἄλογα πάθη, χωρὶς νὰ πηδᾶται ἀπὸ τὴν φρόνησιν καὶ ἀπὸ τὴν κρίσιν.

Ὁ ἀνὴρ πεπλασμένος διὰ τόσα μεγάλα ἔργα, περιστοιχιζόμενος ἀπὸ τόσας κοινωνικὰς ὑποχρεώσεις, δὲν δύναται, ὥραιαι νεάνιδες, νὰ ἐμμένῃ πάντοτε, οὔτε σεῖς αὐταὶ πρέπει νὰ τὸ ἀπαιτῆτε διότι τότε θέλετε λησμονῆσαι ἀμφοτέρους τὰ χρέη σας, θέλουν παραλύσει αἱ οἰκίαι σας, θέλουν μηδενισθῇ τὰ κτήματά σας, διότι ἐπιτήρησις δὲν θέλει ὑπάρχει, διότι τέλος ζητεῖτε πρᾶγμα ἀδύνατον εἰς τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν.

(ἀκολουθεῖ)

Γ. Γ. ΓΑΝΑΤΣΙΣΤΑΚΗΣ.

ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΙΝΔΩΝ.

Παλάτιον τοῦ Ἀλλαγαβάδ.

Ἡ γῆ τῶν Ἰνδῶν εἶναι κατεσπαρμένη ὑπὸ μνημείων. Πανταχοῦ, ἐπὶ τῶν ὄχθων τῶν ποταμῶν, εἰς τὰς κορυφὰς τῶν βουνῶν, εἰς τὸν ὀρίζοντα τῶν ἐκτεταμένων πεδιάδων ὁ περιηγητὴς ἀνακαλύπτει ἀνάκτορα, ναοὺς, φρούρια, σιωπηλὰ λείψανα πολυτισμοῦ παρεληλυθότος. Τὰ ἀνάκτορα σιωπῶσι, τεθαμμένα ὑπὸ τὴν σκιάν προαιωνίων δένδρων καὶ οἶονεὶ ἀποκοιμηθέντα ὑπὸ τοῦ μονιρισμοῦ τῶν ποταμῶν. Οἱ νοῖ, ὑπὸ τῶν βραχμάνων ἐγκαταλειμμένοι, μόνον ἤδη ἀκούωσι τὸν συριγμὸν τῶν ἱεράκων. Καὶ τέλος τὰ φρούρια τὰ φυλατ-

τόμενα ἄλλοτε ὑπὸ ἀναριθμητῶν στρατῶν, σήμερον φυλάσσονται ἀπὸ τινος μόνον *cipayes* (στρατιώτας Ἰνδῶν), ὑπομισθίου τῆς Ἀγγλίας. Ὅπισθεν τῶν κατερειπομένων τειχῶν, μαραινεται συνεχῶς ὁ βλαστὸς δυναστείας τινὸς Ἰνδικῆς, προωρισμένος ν' ἀποθάνῃ ἐν δεσμοῖς ὑπὲρ τὰ ἐρείπια τοῦ κτιρίου, ὅπερ οἱ πρόγονοι αὐτοῦ ἀνῆγειρον. Τὸ θέαμα τοῦτο εἶναι θλιβερόν· καὶ ὅμως, ὅταν ὁ ἥλιος τῶν Ἰνδῶν, διασχίζων τὰ φλογώδη νέφη τοῦ οὐρανοῦ, ἐπρωτίσῃ τοὺς ἀπρηχαιωμένους *μυαράδες* καὶ ἡ λάμψις τῶν ἀκτίνων του ἀναπληρώσῃ τὸ ἐξηλειμμένον χρυσοῖον τῶν θόλων, φαίνεται τότε, ὅτι ἅπαντα τὰ μνημεῖα ἐκεῖνα, ὡς ἂν ἐξεγείρωνται τοῦ ὕπνου, καὶ ὅτι μαγικῆτις ῥάβδος ἀνέστησεν ἐπὶ στιγμὴν τὴν λαμπρότητα ἄλλων γενεῶν, ἡ δὲ Ἰνδία ἀναγεννᾶται ὑπὸ τὰς ὀφεί-

τοῦ περιηγουμένου, ὅτε μὲν ἐν τῷ ἐπισήμῳ σχήματι τοῦ μωαμεθανικοῦ πολιτισμοῦ, ὅτε δὲ τοῖς φανταστικοῖς ἐνδύμασι τοῦ Βράμα.

Ἀλλὰ προσαγορεύσωμεν ἤδη τοὺς θόλους τῆς ἱερᾶς πόλεως, τῆς πόλεως τῶν Βραχμάνων, τοῦ Βενερῆς, καὶ σταματήσωμεν εἰς τὴν συρροὴν τοῦ Γάγγου καὶ τοῦ Ἰούμνα ποταμῶν.

Ἐκεῖ ἐγείρεται τὸ ἀνάκτορον καὶ τὸ φρουρίον τοῦ Ἀλλαγαθάδ, ὅπερ ἐκτίσθη περὶ τὰ τέλη τοῦ Ιζ', ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀκθάρου τοῦ Μεγάλου. Ἡ παρῶσα εἰκονογραφία παριστᾷ ἓν περίπτερον τοῦ παλατίου, ὅπερ ὁ αὐτοκράτωρ ὠκοδομήσατο ὑπὸ τὰ ὑψηλὰ τείχη τοῦ φρουρίου. Τὸ παλάτιον τοῦτο θεωρεῖται δικαίως ὡς τὸ ὠραιότερον δείγμα τῆς μωαμεθανικῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Αἱ εὐρύχωροι στοαί, αἵ τινες στηρίζουσιν αὐτὸ, εἰσι κεκοσμημέναι ὑπὸ πλουσίων γλυφῶν, οἱ μιναρέδες τοῦ προεξέχοντες τῶν θόλων, τοξεύονται εὐθαρσῶς πρὸς τὰ ὕψη, τὰ τείχη κατατέμνονται διὰ λεπτοτάτων ἀραβουργημάτων, καὶ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ ἀνέπτυξε πάσας τὰς ἐμπνεύσεις τῆς φαντασίας.

Τὸ περίπτερον ὠκοδομήθη δι' ἰδιαιτέρας ὁλως ἐπιστάσις, καὶ θεωρεῖται ὡς τὸ ἀριστούργημα τῆς λεπτοτέρας τέχνης. Ἀλλ' ἤδη ὑπάρχει παραμεμωμένη ἐκ τῆς ἰδιοτροπίας νακίπη τινος, ὅστις τὸ 1789 ἐφαντάσθη νὰ μεταφέρῃ ἀπὸ τὸ Ἀλλαγαθάδ εἰς Λόκων τὴν κατοικίαν του, μικρόν τινα πύργον ἐκ μαρμάρου, ὑψοῦμενον ὑπεράνω τοῦ περιπτέρου, εἰς τὸ κέντρον αὐτὸ τοῦ δώματος.

Ἀλλ' ὅμως καὶ ὅποια ἤδη φαίνονται αἱ οἰκοδομαὶ τοῦ Ἀλλαγαθάδ εἶναι ἀξιοθέατοι, ἡ δὲ φυσικὴ καλλονὴ τῆς τοποθεσίας ἀρμόζει ἐντελέστατα πρὸς τὴν κομψὴν ἀρχιτεκτονικὴν τοῦ παλατίου. Ἀπὸ τοῦ ὕψους τῶν μιναρέδων τὸ ὄμμα καθορᾷ τὸν μεγαλοπρεπῆ ροῦν τοῦ Γάγγου, ὅστις ῥέει μετὰ βραδύτητος ὑπὸ τὴν σκιάν τῶν ὀχθῶν του. Ἡ πεδιάς εἶναι κατὰστρωτος ὑπὸ σκηνῶν καὶ κωμῶν· πολυάριθμα πλοιάρια σταθεμύουσιν εἰς τὴν συρροὴν τῶν δύο ποταμῶν ἐπὶ τῶν ὀχθῶν τοῦ Γάγγου διακρίνει τις ἐν μέσῳ τῆς πυκνῆς χλόης τῶν δένδρων τὰς στέγας πολλῶν γὰρ, ἐν οἷς οἱ Ἴνδοι ἔρχονται καὶ ἀποθνήσκουσι, ἵνα τὰ σώματα αὐτῶν βυθισθῶσι πάραυτα καὶ ἀγνισθῶσιν εἰς τὰ ἱερὰ ὕδατα.

μεῖς σου σοὶ δεικνύουσιν ὡς τὸν φύσει προσφορώτερον. Ἐκλέξας δὲ, ἐπίμεινον ἐν τῇ σταθερᾷ θελήσει τοῦ νὰ ἐπιτύχῃς αὐτοῦ. Τεῖνον πρὸς αὐτὸν οὐχὶ μὲν βιαίως, ἀλλ' οὐχὶ καὶ νωθρῶς, καὶ διὰ μόνων τῶν μέσων τὰ ὁποῖα ὑπαγορεύει συνειδήσις καθαρὰ, μίαν μόνον βαδίζων ὁδὸν, τὴν εὐθυτέραν.

Ἐφ' ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ σοῦ, μὴ ὑπόφερε ἐν τῇ ψυχῇ σου μακρὰς ἀβεβαιοτήτας· τὰ πνεύματα τὰ περικυκλούμενα ὑπὸ ἀναβρασμῶν ἀλληλοδιαδόχων καὶ ἀστάτων, ἀδύνατον νὰ εὐτυχήσῃσι ποτέ. Ἐξέταζε προσεκτικῶς πάσας τὰς ἀμφιβολίας σου, οὐδ' ἄφινέ τινα νὰ παρέλθῃ, ἂν μὴ ἐξαντλήσῃς πάντα τὰ πρὸς διασκεδάσιν καὶ καταστολὴν αὐτῆς μέσα, καὶ οὕτω βαδίζε εὐθὺ πρὸς τὸν λόγον.

Τὰς δὲ ἐπιθυμίας καὶ τὰ πάθη σου περιόριζε ὅσον ἐνεστι καὶ σμίκρυνε τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. Δράττου τοῦ πελέκεως καὶ τὰς παραφυσίας πάσας περικόπτε, ὁ δὲ χρόνος ἐν τάχει συνουλώσει τὰς ἐπωφελεῖς ταύτας πληγὰς.

Μὴ ζήτηι τὰς ἡδονὰς καὶ εὐχαριστήσεις ἄλλοθι πού ἢ εἰς τὰς ἀπλὰς, βαθείας καὶ αἰωνίους πηγὰς. Ἀγάπα τὴν φύσιν, διότι εὐτυχῆς ὅστις δὲν παύει θαυμάζων τῶν ἐξοχῶν τὴν ὠραιότητα καὶ τῶν δασῶν, τὰ θαυμάσια τοῦ φωτὸς καὶ τῶν νεφῶν, τὸ ἥρεμον ἀπύγασμα οὐρανοῦ ἀστερόεντος! Μὴ ἀγάπα οὔτε ἐν ταῖς τέχναις, οὔτε ἐν ταῖς ἐπιστήμαις ἢ τὸ ἀληθῶς ὠραῖον. Καλλιέργει ἐν σοὶ τὰς γενναίας τοῦ νοὸς ἀπορίας. Δέσποζε μετ' ἐμφορονος σεβασμοῦ τῆς μυστηριώδους ἐστίας τοῦ διὰ τὸ ὠραῖον, τὸ ἀληθές, τὸ δίκαιον ἐνθουσιασμοῦ. Ἐνταῦθα ὁ ἀληθὴς καὶ ἀνεξάντλητος ἡμῶν πλοῦτος.

Φίλους δὲ ἔχε εὐαριθμούς. Μάνθανε νὰ ὑπομένης τὰς ἀδυναμίας αὐτῶν, ὡς ἐκεῖνοι ἐν ἀγνοίᾳ σου ὑπομένουν τὰς σὰς, καὶ εἰλικρινῶς μὲν ἀγάπα αὐτούς, ἔσο δὲ πιστὸς αὐτοῖς, διότι τῆς εὐτυχίας ἡ βάσις ἡ μᾶλλον ἀκράδαντος καὶ ἐμπεδος ὑπάρχει ἐν ταῖς ἐντίμοις καὶ δεδοκιμασμέναις στοργαῖς.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

Ἐν τῇ σελ. 389 τοῦ παρόντος φυλλαδίου στηλῇ α. ἐν τῷ τέλει ἀντὶ, ἀξιωματικὸς τοῦ Ναδῆ, ἀνάγνωθι, τοῦ ναυτικοῦ καὶ ἀντὶ Reine, ἀνάγνωθι Revue de deux Mondes.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

Ἡ Βασιλικὴ (τέλος). — Ὁ Γεώργιος Μίνσκης (διήγημα). — Τὸ τραγοῦδι τοῦ Μαίτου (Ἑλλην. ἐθιμα). — Κρίσεις περὶ τῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως (ἱστορικὸν ἐράνισμα). — Ἠθικαὶ μελέται περὶ γυναικὸς (συνέχεια). — Ζωδικὰ μνημεῖα. — Ἀπλοποιήσις τῆς ζωῆς.

Εἰκονογραφίαι Ἡ Βιλελμένη. — Παλάτιον τοῦ Ἀλλαγαθάδ.

Π α ρ ά ρ τ η μ α . Ὁ Ἰποκόμης τῆς Βραζελόννης.

ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

Θέλεις νὰ γίνῃς ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εὐτυχής;

Προσπάθησε ν' ἀπλοποιήσῃς ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὴν ζωὴν σου.

Μὴ πορεύου ἐπιδιώκων πολλοὺς συγχρόνως σκοπούς. Γύμναζε τὸν νοῦν σου νὰ ἐκλέγῃ τὸ καλλήτερον, δηλαδὴ τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον αἱ συμβουλαὶ τῶν ἀγαπόντων σε, αἱ περιστάσεις, αἱ δυνά-